

Formanden: Jeg hørte ikke, hvad det ærede Medlem sagde.

Krieger: Den ærede Formand henstillede til Medlemmerne, om det var værd at fortsætte Discussionen om Udvalgenes Arbejde, og jeg fremsatte i den Anledning det Spørgsmaal, om ikke denne Bemærkning først og fremmest maatte gjælde Ministeren, som først havde fremtvunget denne Discussion. En Minister pleier ikke, især naar han ikke har havt nogen som helst Conference med vedkommende Udvalg, at indlade sig paa et saadant Spørgsmaal, og det af den simple Grund, at han ikke kan bedømme det. Jeg skal iøvrigt holde mig den ærede Formands Opfordring efterrettelig og ikke give et Tilsvær, som ellers laa meget nær. Til den ærede 1ste Landsstingsmand for 2den Kreds (Christensen) skal jeg kun bemærke, at der virkelig har foreligget bestemte Tilfælde fra de tidligere slesvigiske Districter, der krængte til Afgjørelse for en høiere Instans, og som altsaa have fremkaldt Overjustitscommissionens Nedsættelse.

Formanden: Jeg skal til, hvad jeg før sagde, tilføie, at min Ytring kom lige efter at Indenrigsministeren havde talt. Jeg antager, at deri maa ligge en tilstrækkelig Betegnelse af, at den tillige gjaldt Indenrigsministeren.

Indenrigsministeren: Jeg maa kun bemærke, at det af mig Anførte var et ligesvært Svar paa en Anke fra en Landsstingsmand (Bjerring) over, at der var forelagt for lidet Arbejde for dette Thing.

Willing: Jeg skal indskrænke mig til meget faa Ord, saa meget mere som Discussionen nu har drejet sig hen til ganske andre Punkter end det, jeg ønskede at berøre. Jeg vil derfor blot tillade mig at erklære, at jeg i Et og Alt slutter mig til de Udtalelser, der ere fremkomne fra det ærede 1ste Medlem for 2den Kreds (Christensen) om de Punkter i Finantslovsfor-

slaget, der af ham ere frembragne. Naar jeg derhos ikke har kunnet undlade at begjære Ordet for en enkelt Bemærkning, saa skal jeg, efter den ærede Formands Opfordring, vel vogte mig for at komme ind paa, hvad de Udvalg, der have været nedsatte her i Thinget, have foretaget eller ikke. Det er derimod, saavel af den ærede Tale, der først havde Ordet (Bjerring), som af en anden københavnsk Landsstingsmand (Krieger) blevet henstillet til den ærede 1ste Landsstingsmand for 2den Kreds (Christensen), om det var rigtigt her at fremkomme med Forslag til Forandringer i Finantslovsforslaget paa en Tid, da man antager, at der kun er 8 Dage til at arbejde i for Landsstinget. Jeg beklager meget, at en saadan Bemærkning er fremkommen; i forrige Aar, da Krigsstatslovsudkastet var til Behandling her i Thinget, forvarede jeg mig mod, at en slig Betragtning gjordes gjældende; Landsstinget vedtog ikke bestomindre dengang, hiint Udkast, skøndt man erkjendte, at Udkastet var meget daarligt og slet affattet, men Vølgen af, at vi arbejdede under et saadant Tryk, blev da ogsaa den, at Loven blev meget utilfredsstillende, navnlig med Hensyn til den Maade, hvorpaa den skulde udføres i Communerne. Jeg troer derfor at burde henstille til Thingets Overveieelse, om der dog ikke er Anledning til, selv om der derved skulde gaae et Par Dage mere hen, at foretage en eller anden af de Forandringer i Finantslovsforslaget, som vi maatte ansee for ønskelige. Den ærede 4de Landsstingsmand for 1ste Kreds (Krieger) gjorde i saa Henseende en Bemærkning, som det maa være mig tilladt at besvare. Han sagde omtrent, at vi ikke skulde røre for meget ved Finantslovsudkastet og derved nødvendiggjøre, at Rigsdagen blev længer sammen, men at der var andre Forslag, s. Ex. det om den Krøntesse-Terrubane, som det kunde være saa vigtigt at faae gennemført, at Rigsdagen hellere burde vedvare et Par Dage længer, om det af Hensyn til disse Forslag gjordes for nødvendigt. Vigtigheden af at faae hiint Forslag færdigt indbrømmer jeg, men jeg vil da lige-